

25. navadna nedelja – leto B

Na Mirenskem Gradu je cerkev posvečena Žalostni Materi božji in obhajamo romarski shod na kvartno nedeljo. Ker je to bilo to nedeljo, vam prinašam pridigo povezano s tem praznikom.

Jezusa na križu

Poleg Jezusovega križa pa so stale njegova mati in sestra njegove matere, Marija Klopájeva in Marija Magdalena. Ko je Jezus videl svojo mater in zraven stoječega učenca, katerega je ljubil, je rekel materi: »Žena, glej, tvoj sin!« Potem je rekel učencu: »Glej, tvoja mati!« In od tiste ure jo je učenec vzel k sebi. Jn 19,25-27

Žalostna Mati božja

Zakaj častiti in praznovati prav žalostno podobo božje matere Marije? V čem je smisel? Da bi častili njeno žalost gotovo ni smiselno. Da bi njeno žalostno podobo uporabili, da bi po njej častili sina na križu, tudi ni pošteno. Kaj naj torej častimo danes? Pod križem so stali: Jezusova mati Marija, sestra njegove matere, Marija Klopájeva in Marija Magdalena ter učenec Janez. Drugi učenci so se razbežali. Ko pomislimo na ta dogodek in na dejstvo, da je pod križem Jezusa večina zapustila, mi je smisel današnjega praznovanja že bližji. Marija je morala v neznosnem trpljenju vzdržati. Pod težo trpljenja in bolečine ni klonila. Ni niti zbežala, niti obupala. Očitno je stala pod križem pri polni zavesti, pogumna in pokončna. Lahko bi rekli, da je tam močna žena, ki ne skriva žalosti in bolečine, vendar ne obupuje in ne tarna, se ne pretvarja in ne beži. Preprosto je tam, nemočna in hkrati izredno močna. Ne more pomagati Sinu, a lahko mu stoji ob strani. Ko danes obhajamo praznik Žalostne matere božje, se pravzaprav zahvaljujemo Bogu za čudovit zgled pokončne žene. Ustavimo se ob njeni veličini!

Vprašajmo se, kaj pa je bila največja žalost in bolečina Marije pod križem? Gledati umirajočega sina je bilo eno, vendar veliko globlje v ozadju je moralo boleti nekaj drugega. Videla je, kako je ljudstvo v blato poteptalo svojega Odrešenika, Boga samega. Pribilo je na križ tistega, ki ni le govoril o ljubezni, ampak je bil ljubezen sama, na sramotno znamenje je pribilo resnico, smrt je priklicalo na tistega, ki je bil edino upanje pravega, polnega, človeka vrednega življenja.

Kako grozno je bilo gledati Mariji vse to, vendar ni obupala. Skušajmo se živeti, kako jo je moralo boleti, da je vsa pot ljubezni, ki jo je Jezus prehodil s svojimi bližnjimi pohojena v blato. Noben pogled, noben dotik, nobeno ozdravljenje ni štelo nič. Vse spodbude k ljubezni so na enkrat postale le boleč spomin. Ljubezen ni ljubljena, je kričal Asiški ubožec. V Mariji je vse kričalo: Ljubezen ne le, da ni ljubljena, celo križana je, prezirana in poteptana. Kako je to mogoče? Kako je mogoče do konca izničiti vsa prizadevanja, da bi Bog pokazal človeku, kako ga ljubi. Noro. A še bolj nora je bila Marijina vztrajnost. Verovala je, da sovražstvo ne more imeti zadnje besede. Vem, si je govorila, ljubezen živi, ljubezni ni mogoče uničiti. Vse prizadevanje njenega Sina ni in ne more biti zastoj!

Druga groza je bilo gledati, kako je resnica postavljena na laž. Človek, ki je vedno govoril resnico, je bil križan kot največji razbojnik, prevarant in slepar. Delal se je božjega sina, sedaj naj pokaže, če more, so se norčevali. Varal je ljudi, sedaj naj pokaže svojo resnično moč. To poslušati njej, ki je vedela, da v sinu ni laži? Kakšna bolečina! In kako nora vera v Mariji, ki si vztrajno ponavlja: Naj rečejo karkoli, Resnica ostane ista, resnice ni mogoče spreveči. Tu je križana ljubezen, tu na križu visi Bog, na križu visi resnica, vendar bo vstala in se razodela.

Tretja groza in bolečina je bila gledati, da pred njenimi očmi umira Življenje. Ob Njem so zaživel obupani in brezsilni, ob njem so vstajali celo mrtvi. Ribiči so pustili mreže in verjeli, da je življenje več kot jed in pijača. On, ki je bil izvir žive vode, mora sedaj umreti. Kakšna groza, da nekaj tako čudovitega lahko potolče tolpa plačanih vojakov? Kakšno življenje je to, če ga lahko izniči oblast, ki noče polnega življenja, ki hoče mirno in lagodno življenje po starem? Marija je vseeno vztrajala v veri, da življenje ni umrlo, ampak spi. Sin ni mrtev, sin bo vstal. V nori bolečini, da so ga lahko umorili kot zločinca, verjame, on je vstajenje in življenje. On je prvi in poslednji, on živi, on je Bog. Ne more popolnoma dojeti, vendar hoče verjeti: Sin bo vstal!

Dragi bratje in sestre, mar ne potrebujemo prav te močne žene, ki v žalosti ne izgubi vere, ampak vztraja v nezlomljivem upanju, da ljubezni ni mogoče zatreti, da resnice ni mogoče utišati, da življenja ni mogoče umoriti. Kolikokrat se sami zalotimo v obupu, da se ljubezen ne izplača. Pretežka je, še posmehujejo se ti, nikamor se v njej ne premakneš. Zakaj bi vztrajal? Z ljubeznijo človek nikamor ne pride. To kar kupiš in plačaš ostane, kar ljubiš se tako pogosto razblini. Marija pravi: Vztrajaj in ne blodi. Veš, da šteje le ljubezen.

Da o resnici ne govorimo. Kdo ji danes še ostaja zvest? Ne nori, nam vse govori. Če boš govoril resnico, te bodo linčali, imeli te bodo za norega, izločili te bodo. Odvedli te bodo na rob družbe, tam lahko počasi umiraš. Marija vztraja: Resnica edina osvobaja. To kar je trdil sin, drži! Tudi na križu. Za resnico je vredno umreti! Resnica ne bo umrla, resnica nas bo osvobodila.

Življenje? Živeti za druge, kdo v to še verjame. Živi zase in uživaj. Če boš živel za druge, te bodo imeli za prevaranta. Na živce jim boš šel s svojo logiko. Vsem boš v posmeh. Sprejmi raje logiko uživanja. Tam živiš vsaj tisti trenutek, tu ne zaživiš nikoli. Če pa boš preveč nadležen, ti že pokažejo. Izrinili te bodo iz družbe, da utihneš. Tistih, ki sprašujejo vest, ne marajo. Marija se ni menila za grožnje. V molitvi je vztrajala, da dočaka vstajenje. Vztrajajmo z njo še mi!

Danes se veselimo pogumne žene, ki v bolečin in žalosti ni omahovala, ni klonila. Naj nam bo vsem, ki se zbiramo ob nje v spodbudo, če je na eni strani žalostna mati božja, je na drugem koncu Marija v nebesih kronana (Takšni sta podobi na Mirenskem Gradu. Na oltarju žalostna mati božja, nad korom v rozeti Marijino kronanje). To je tudi tvoja pot. Vztrajajmo skupaj na poti ljubezni, v zvestobi resnici in v polnem življenju, naj stane kolikor hoče. Marija je to pot že prehodila in jo želi hoditi z nami!